25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6769 — 9 ԱՊՐԻԼ 1908 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ — 21 ՐԷՊԻ-ԻԼ-ԼՎՎԷԼ 1326 — 22 Avril 1908 — 25me année № 6769

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Գ. ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Ղ.ro
» » ՎԵՑԱՄՈՆԵԱՅ 45 »
ԴԱՇՆՈՒՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 108 »
» » ՎԵՑԱՄՈՆԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ՆՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 85 Ֆրանք
» » » ՎԵՑԱՄՈՆԵԱՅ 30 »
ԱՂԲԱՏԱՐԻ ԳԱՒԱՌԸ ՄԵՐ ՎՐԱՑ

ԱՐԵՒԵԼՔ

10 ՓԱՐԱ — ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ — 10 PARAS

آروه‌لك
ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی فره‌کین بویاجیان
درحلیه غلطه

"ARÉVELK,"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur - Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constple, Galata

ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՄ

ՉՈՐՍ ԱԻԵՏԱՐԱՆՆԵՐՈՒՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐԱՐՈՒՆ ՀԱՄԱՁԱՅՆԵՑՆԵԼՈՎ ԵՒ ՇԱՐԱՅԱՐԵԼՈՎ ԱՄՓՈՓՈՒՄ

187. ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ՎԱՐԶԸՐ
Մատթ. ժԹ. 27—30, Մարկ. ժ. 28 -31
Ղուկ ԺԸ. 28—30

Մեծատունին մինչդեռ և այդ առաքիւ Լիսուսի ասած բացատրութիւնները և մանաւանդ երկինց Արքայութեան օրէնքն ալխարհի հոգերէն ու ինչքերէն բաժնուելու յանձնարարութիւնը, և այս առաջարկէն խուսափելուն համար խօսուած մեղադրանքը, առաքեալներուն միտքին մէջ մեծ ցնցում մը յառաջ բերին իրենց և այդ մեծատան մէջ։ Նա կը մեղադրէր որ չհաճեցաւ իր ինչքերէն և հոգերէն հեռանալ, որպես զի Լիսուսի հետեւի և անոր աշխատակցի. իսկ իրենք ըրած էին արդէն այդ բանը։ Եթէ նա կը մեղադրէր, պէտք էր որ իրենք գովաւէին, ու փոխարէն մը ընդունէին, մինչ այդպիսի խօսում մը դէռ եղած չէր իրենց Լիսուսի կողմէն։ Գուն մը իրենց մէջ այդ խօսակցութիւնները ընկնելէն և լուծումը չգտնելէն ետքը, Լիսուսէ բացատրութիւն ուղելու որոշումը կայացան, և նորէն Պետրոս է որ առաջ կը նետուի, և յանուն իր բոլոր ընկերներուն Լիսուսի հետ այդ մասին խօսակցութիւն մը կը բանայ. և վերջէն վերջ իր դիտած կէտին վրայ կը դրէր։ Հետաքրքրութեամբ կը դիտէր Յիսուս. այդ պատճառաւ այրին ա՛ւելի ամապարոյ առաքին մէջ ձգելու գրածը։ Կը սիրար Օտօրի նամակը յանձնել վերառեալին։ Կտոր մը կանցնէր, որ բարեբախտաբար պարապ էր։ Իսկոյն կանչեց.

—Կառապան՛ն։

—Ոչ, կառապանուհի՛ եմ և պատրաստ ձեզի ծառայելու։

Արդարև, կնոջ կապարմիր դէմք մը կը ժպտէր։ Հոն մաղերուն վրայ կը հանգչէր fesöğhk գլխարկ մը։ Ցաղթ իրանին վրայէն հագած էր պոյերօ մը և խնամով եզերուած վերարկու մը կը ծածկէր մարմնոյն ստորին մասը, որ կը սեղմուէր հնձելանոցի տաբատի մը մէջ։

—Կառապանուհի՛, տաքիկանակ պատրաստուն։

—Լա՛ւ։ Տիկին։

Ու կառապան կինը մարակի հարուած մը տալու ձիուն, աղաղակելով.

—Տի՛ն, քօքօթ։

Կառքը, հարթաթ ձեռքով մը վարուած, քիչ յետոյ կանգ առաւ լայն դրան առջեւ։

—Ինծի սպասեցէ՛ք, ըսաւ Ժանն։

—Ինչպէս որ կ'ուզեք, պատրաստ։

Հոն գտնուած պահնորդ մը չափչփելով վերէն վար, կառապանուհին հոչակելու մը ըսաւ, որուն իմաստը չէակցաւ Տիկին Տանարէ։ Այս վերջինը փութաց հարցնել.

—Ոտիկանութեան պարոն վերառեալը հո՞ս է։

—Ունկնդրութեանց ժամը անցած է։ Շատ տիպղեան նամակ մը կայ իրեն յանձնելիք։

—Գ. Մակիւի գրասենեակը կրնաք ձգել։

—Բայց վերառեալին որուելիք նամակ մըն է։

—Ես գիտեմ, որուն դիմած էր Ժանն, վերջն վար չափչփեց այրին, ու տեսնելով որ լաւ հագուած էր ան ու աչքառու երեւոյթ մը ունէր, ցոյց տուաւ ճանապարհը։ Ունկնդրութեան սպասին վերեւը կը գտնուէր վերառեալին անձնական յարկատաժիը։ Ժանն նայեցաւ ժամացոյցը. հօրեւակեան էր։ Դուրս եկած ըլլալու չէր վերառեալը։ Երբ վերի յարկը եկաւ, զանգակը հնչեցուց, ձեռքը բանած յանցաւորը, որուն մէկ կը դանուէր Տիկին որ Մօրայլի նամակը։ Սենեկապանը, ան դիտաւ հագած, դուռը բացաւ։

—Գ. Սալվանա հո՞ս է։

—Վերառեալը հոս գործի համար չընդունիր. իր անձնական բնակարանն է։

—Արեւոր նամակ մը պիտի յանձնեմ։

—Որո՞ւն կողմէ։

—Վերառեալին միայն կրնամ ըսել։

Սենեկապանը Ժանի երեսը նայեցաւ չհնչակի և վճռական չեչոով մը յարեց.

—Ձեզի ըսի թէ վերառեալը չընդունիր։ Վարի յարկը դիմեցէ՛ք։

Տիկին Տանարէ դէշ ներընչուժ մը ունեցաւ այն առեն։ Ուշադրութիւն հանեց չգոհ ծալուած յիսուն ֆրանքոց պանքամա մը և անոկապանին երկարեց։ Այս վերջինը չառաւ և կասկածոտ աւ մռայլ դէմքով մը ըսաւ.

—Որո՞ւ անդ կը դնէք զիս։ Դրամ չեմ առներ, ես հաւատարիմ ծառայ եմ տանտիրոջս, և ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ պէտք է բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։ Որդի Մարդոյ միւռոնգամ գալուն պիտի դառէ բոլոր աշխարհը (Մատթ. Իե. 32) և ոչ թէ միայն Իսրայէլի ժողովուրդն ասոնք կը տեսնէ, և ոչ ալ հնար է ըսել. Թէ ինքն իրր նախատ հեթանոսները պիտի դառէ. իսկ Հրէաներուն իւրաքանչիւր ցեղը առաքեալ մը պիտի յանձնէ։ Եւ ոչ իսկ հնար է Երկոասանութեան ասոնք ցեղերէ առնուած լինելուն ակնարկ մը տեսնել, վասն զի ամէնքն ալ Գալիլեացի էին Նեփթաղիմի և Զաբուղոնի գաւառներէն։ Եւ դարձեալ նոյն ատեն Ցիսուսին հետ եղող Երկոասանութեան մէկն ալ Ցուդա Իսկարիովթացին էր, որ այսպիսի վարձքի մը սպասնալած չէր։ Նոյն իսկ Ցիսուսի ատեն ասոնք ցեղերը այնպէս խռնուած էին, որ իւրաքանչիւրը անձի վրայ որ ցղէն ըլլալը չյիշուեր, միայն փանուելիան Աննայի համար ըսուած է Թէ Ասերի ցեղէն էր (Ղուկ. Բ. 36) և Պօղոս իջնի համար գրած է Թէ Բենիամինի ցեղէն էր, (Հռոմ. ԺԱ. 1)։ Հետեւաբար առաքեալ ցեղերուն յիշուելը, բոլոր հրէական ազգը ըսել է. իսկ հրէական ազգն ալ յիշուած է իրր անձնաւորութիւն աւետարանի հաւատարչաց կը տարուի, ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։ Որդի Մարդոյ միւռոնգամ գալուն պիտի դառէ բոլոր աշխարհը (Մատթ. Իե. 32) և ոչ թէ միայն Իսրայէլի ժողովուրդն ասոնք կը տեսնէ, և ոչ ալ հնար է ըսել. Թէ ինքն իրր նախատ հեթանոսները պիտի դառէ. իսկ հրէական ազգն ալ յիշուած է իրր անձնաւորութիւն աւետարանի հաւատարչաց կը տարուի, ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։

Ցիսուսի խօսակցութիւնը կարգին յաւասակ կէտ մըն ալ կ'աւելցնէ Մատթէոս, Թէ Ցիսուսի հեռանալ Երկոասաններ, Ցիսուսի երկրորդ գալուստը վերաբեր գալոտան առեն, երբոր Որդի Մարդոյ փառաց աթոռին վրայ իշխանական և դատաղական գործին ձեռնարկէ, Երկոասաններն ալ իրեն հետ մէկտեղ գործակից պիտի ըլլան, և առաքեալ աթոռներու վրայ նստած պիտի դատեն Իսրայէլի տասերկու ցեղերը։ Այս տեղ ալ պէտք չէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։ Որդի Մարդոյ միւռոնգամ գալուն պիտի դառէ բոլոր աշխարհը (Մատթ. Իե. 32) և ոչ Թէ միայն Իսրայէլի ժողովուրդն ասոնք կը տեսնէ, և ոչ ալ հնար է ըսել. Թէ ինքն իրր նախատ հեթանոսները պիտի դառէ. իսկ հրէական ազգն ալ յիշուած է իրր անձնաւորութիւն աւետարանի հաւատարչաց կը տարուի, ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։

Ցիսուսի խօսակցութիւնը կարգին յաւասակ կէտ մըն ալ կ'աւելցնէ Մատթէոս, Թէ Ցիսուսի հեռանալ Երկոասաններ, Ցիսուսի երկրորդ գալուստը վերաբեր գալոտան առեն, երբոր Որդի Մարդոյ փառաց աթոռին վրայ իշխանական և դատաղական գործին ձեռնարկէ, Երկոասաններն ալ իրեն հետ մէկտեղ գործակից պիտի ըլլան, և առաքեալ աթոռներու վրայ նստած պիտի դատեն Իսրայէլի տասերկու ցեղերը։ Այս տեղ ալ պէտք չէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։ Որդի Մարդոյ միւռոնգամ գալուն պիտի դառէ բոլոր աշխարհը (Մատթ. Իե. 32) և ոչ Թէ միայն Իսրայէլի ժողովուրդն ասոնք կը տեսնէ, և ոչ ալ հնար է ըսել. Թէ ինքն իրր նախատ հեթանոսները պիտի դառէ. իսկ հրէական ազգն ալ յիշուած է իրր անձնաւորութիւն աւետարանի հաւատարչաց կը տարուի, ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։

Տանտիպեր, որուն դիմած էր Ժանն, վերջն վար չափչփեց այրին, ու տեսնելով որ լաւ հագուած էր ան ու աչքառու երեւոյթ մը ունէր, ցոյց տուաւ ճանապարհը։ Ունկնդրութեան սպասին վերեւը կը գտնուէր վերառեալին անձնական յարկատաժիը։ Ժանն նայեցաւ ժամացոյցը. հօրեւակեան էր։ Դուրս եկած ըլլալու չէր վերառեալը։ Երբ վերի յարկը եկաւ, զանգակը հնչեցուց, ձեռքը բանած յանցաւորը, որուն մէկ կը գտնուէր Տիկին որ Մօրայլի նամակը։ Սենեկապանը, ան դիտաւ հագած, դուռը բացաւ։

—Գ. Սալվանա հո՞ս է։

—Վերառեալը հոս գործի համար չընդունիր. իր անձնական բնակարանն է։

—Արեւոր նամակ մը պիտի յանձնեմ։

—Որո՞ւն կողմէ։

—Վերառեալին միայն կրնամ ըսել։

Սենեկապանը Ժանի երեսը նայեցաւ չհնչակի և վճռական չեչոով մը յարեց.

—Ձեզի ըսի թէ վերառեալը չընդունիր։ Վարի յարկը դիմեցէ՛ք։

Տիկին Տանարէ դէշ ներընչուժ մը ունեցաւ այն առեն։ Ուշադրութիւն հանեց չգոհ ծալուած յիսուն ֆրանքոց պանքամա մը և անոկապանին երկարեց։ Այս վերջինը չառաւ և կասկածոտ աւ մռայլ դէմքով մը ըսաւ.

—Որո՞ւ անդ կը դնէք զիս։ Դրամ չեմ առներ, ես հաւատարիմ ծառայ եմ տանտիրոջս, և ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։

Ցիսուսի խօսակցութիւնը կարգին յաւասակ կէտ մըն ալ կ'աւելցնէ Մատթէոս, Թէ Ցիսուսի հեռանալ Երկոասաններ, Ցիսուսի երկրորդ գալուստը վերաբեր գալոտան առեն, երբոր Որդի Մարդոյ փառաց աթոռին վրայ իշխանական և դատաղական գործին ձեռնարկէ, Երկոասաններն ալ իրեն հետ մէկտեղ գործակից պիտի ըլլան, և առաքեալ աթոռներու վրայ նստած պիտի դատեն Իսրայէլի տասերկու ցեղերը։ Այս տեղ ալ պէտք չէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։ Որդի Մարդոյ միւռոնգամ գալուն պիտի դառէ բոլոր աշխարհը (Մատթ. Իե. 32) և ոչ Թէ միայն Իսրայէլի ժողովուրդն ասոնք կը տեսնէ, և ոչ ալ հնար է ըսել. Թէ ինքն իրր նախատ հեթանոսները պիտի դառէ. իսկ հրէական ազգն ալ յիշուած է իրր անձնաւորութիւն աւետարանի հաւատարչաց կը տարուի, ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։

Իրիկուն կ'ըլլայ, գործերը կը դադրին և զանազան ժամերուն եկողներ մէկեկ աչխատասիրութիւնն կը վերջացնեն. բայց մէկերնին 12, 9, 6, 3 և 1 ժամ աչխատող և հինգ տեսակ աչխատութեան իրաւունք ունեցող մշակներ կան։ Ագարակին տէրը, աւետարանին բառով գաւառապետը, տանուտէրին կը հարցնէ Թէ ինչ համեմատութեամբ պիտի վճարէ օրականները.— «Ամէնուն ալ, կ'ըսէ տանուտէրը, տասօրական դահեկանը հաւասարապէս կատաս. խնդիրքնուն պարապ չընցուցած ժամերը իրենց յանցանքէն չէ. Ո՛ր օգտուէն, միայն Թէ վճարումը վերչինեներէն սկսէ՛»։ Այս վերջին պայմանին հոգեկան առակին այժ տալու համար աւելցուած է, որպէս զի երեւան գայ տարկերակութիւնն հանդիպ քոնտէսկիւթ ընքացքը։

Ժամը տասնըմէկին եկողներէն կ'սկսի տնտեսչը դահեկանը տալ որ մէկ ժամ միայն ինչ աչխատած. նոյնպես կ'առնեն 3, 6 և 9 ժամ աչխատողներն ալ։ կարգը կուգայ 12 ժամ աչխատողներուն. երբոր անոնց ալ տասկարկեալ դահեկանը կը տրուի, կ'սկսին տրտնջալ. — «Մենք օրն ի բուն աչխատեցանք, յոգնեցանք, ցերեկի տասրկ արեւն ալ կրեցինք, շատ գործ հանեցինք, իսկ մեզմէ հազիւ եկողներ, մեզի չափ գործ չտսին, մանաւանդ տս վերջի եկող չտս միայն ժամ մը երեկոյին զովին աչխատողները, ինչու մեզ ալ անոնց պես դասհական մը միայն պիտի տսաներ»։ Տանուտէրը որ ըսելիքը ինքն իրեն կ'ըսէ, անոնց կ'ըսէ. — «Ո՛վ բարեկամ, ես քեզի անիրաւութիւն մը չեմ ըներ. մի՞թէ չէիր համաձայնած ինձ հետ մէկ դահեկանի համար աչխատելու։ Ուրեմն առ քուկդ և գնա. ես կամիմ այս վերջինիս ալ քեզի չափ տալ։ Կամ չեմ կրնար ինչ որ ուզեմ իմ իրաւունքովս ընել։ Թող որ աչքդ չարանայ, որովհետեւ ես բարի եմ»։ Այդ բացատրութեան մէջ հարկ կար մանաւանդ հատին նիւթական չափը, և ՔՔՆերին տեղն իւրաքանչիւրին և ուրիշ տեղերուն նմանութեամբ պիտի առնուին. և ոչ Թէ իրենց նիւթական և տասական իմաստով։

Հաւատքի մասին բացատրութիւնը աւելն ետքը, պարտուց կատարման մասին ալ խրատ մը կ'աւելցնէ, և կերպով մը կը չափաւորէ հարբուսպահի փոխատրութեան և աթոռակից դասուելութեան հրապուրիչ վարձքերը, զորս քիչ առաջ կը խոստանար առաքեալներուն, որոնք աւետարանին ծառայութեան մուած էին։ — «Ինչ որ ընէք ալ, ըսել կ'ուզէ Ցիսուս, իւրաքանչիւրդ տարհնարար ալ ըլլաք, չտս մեծամտելու և չտս պահանջկոտ ըլլալու պէտք չունիք. ըրածնիդ պարտքերնիդ է, ինչ որ ընէք՝ պարտքերնիդ կատարէք աւելի բան ըրած չէք ըլլար։ Օրինակ իմն, գիւղական ամուսնեք մը, որ իրեն ձեռքն ակ հղոգործ կամ հովիւ ծառայ մը ունենայ, երեկոյին մէկտեղ աչխատութենէն դարձած ատենին՝ ըսել չէ՞ որ ան պիտի ըսէ իր՝ ո՛ղջակ երթաս տապարտ Չէ՛ (գլխագիր) մարդկութիւնը Իմիլ Զօլաի, որ իր ժամանակակից երեւաստրդութեան անարատութեան ուժ մը ուելի տաւս»։ Բնապաշտ հայկական վիպասանին կռնակին արուած այս բռունցքի հարուածը, հայ վարդապետի մը կողմէ արուած, անէծքեան, ոչնչութեան խորխորատին մէջ գահավիժելու համար, տասրորինակ է։ Նղովելու այս եղանակը չտս ծանր կշռելու է վարդապետի մը անդեմ նոյնը չեն կրնար համոզել Թէ ինչպէ՞ս կրնաւոր մը toupet՝ն, խնկելի համարձակութիւնը կ'ուսնեայ գրելու. «Կը ճանչնաք Զօլան,— Իմիլ Զօլան, այդ ախորհուրդ վիպասանը, այդ աղտաթոյր հեղինակը, այդ աղտեղութեց գրասէրը, որ գաղտնի համբաւ մը չունի է, որ իր ժամանակակից երեւոյթներուն ներքեւ իր գիրքերով։ Շա՛տ ուելի, վարդապետ, ընդունինք սակ մը Թէ Զօլան «ախորհուրդ վիպասան մըն է, աղտաթոյր հեղինակ մըն է, աղտեղութեց

ԲՕԼ ՄԱՐԿՐԻՒՔ

ԽՈՐՀՐԴԱՒՈՐ ԿԻՆԸ

ԱՒԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԵՐԿՈՒ ՕՐՕՐՈՑՆԵՐԸ

ԺԲ.

ԿԱՍԿԱԾՆԵՐԸ ԻՐԱՐՈՒ ԿԸ ՅԱՋՈՐԴԵՆ...
ԵՒ ԻՐԱՐՈՒՆ ԿԸ ՆՄԱՆԻՆ

Ծեռյ միւս գրիչը ձեռք առաւ՝ հասցեն գրելու համար։ Իր ամապարանքին մէջ մէկ բան մտցաւ, այն է սև կէսը դնել նամակին վերի անկիւնը, ձախակողմը։ Մարդուն մէկը, որ միեւնոյն դրասեղանին վրայ կը գրէր, հետաքրքրութեամբ կը դիտէր Ժանը. այդ պատճառաւ այրին ա՛ւելի ամապարոյ առաքին մէջ ձգելու գրածը։ Կը սիար Օտօրի նամակը յանձնել վերառեալին։ Կտոր մը կանցնէր, որ բարեբախտաբար պարապ էր։ Իսկոյն կանչեց.

—Կառապան՛ն։

—Ոչ, կառապանուհի՛ եմ և պատրաստ ձեզի ծառայելու։

Արդարև, կնոջ կապարմիր դէմք մը կը ժպտէր։ Հոն մաղերուն վրայ կը հանգչէր fesöğhk գլխարկ մը։ Ցաղթ իրանին վրայէն հագած էր պոյերօ մը և խնամով եզերուած վերարկու մը կը ծածկէր մարմնոյն ստորին մասը, որ կը սեղմուէր հնձելանոցի տաբատի մը մէջ։

—Կառապանուհի՛, տաքիկանակ պատրաստուն։

—Լա՛ւ։ Տիկին։

Ու կառապան կինը մարակի հարուած մը տալու ձիուն, աղաղակելով.

—Տի՛ն, քօքօթ։

Կառքը, հարթաթ ձեռքով մը վարուած, քիչ յետոյ կանգ առաւ լայն դրան առջեւ։

—Ինծի սպասեցէ՛ք, ըսաւ Ժանն։

—Ինչպէս որ կ'ուզեք, պատրաստ։

Հոն գտնուած պահնորդ մը չափչփելով վերէն վար, կառապանուհին հոչակելու մը ըսաւ, որուն իմաստը չէակցաւ Տիկին Տանարէ։ Այս վերջինը փութաց հարցնել.

—Ոտիկանութեան պարոն վերառեալը հո՞ս է։

—Ունկնդրութեանց ժամը անցած է։ Շատ տիպղեան նամակ մը կայ իրեն յանձնելիք։

—Գ. Մակիւի գրասենեակը կրնաք ձգել։

—Բայց վերառեալին որուելիք նամակ մըն է։

Ես գիտեմ, որուն դիմած էր Ժանն, վերջն վար չափչփեց այրին, ու տեսնելով որ լաւ հագուած էր ան ու աչքառու երեւոյթ մը ունէր, ցոյց տուաւ ճանապարհը։ Ունկնդրութեան սպասին վերեւը կը գտնուէր վերառեալին անձնական յարկատաժիը։ Ժանն նայեցաւ ժամացոյցը. հօրեւակեան էր։ Դուրս եկած ըլլալու չէր վերառեալը։ Երբ վերի յարկը եկաւ, զանգակը հնչեցուց, ձեռքը բանած յանցաւորը, որուն մէկ կը գտնուէր Տիկին որ Մօրայլի նամակը։ Սենեկապանը, ան դիտաւ հագած, դուռը բացաւ։

—Գ. Սալվանա հո՞ս է։

—Վերառեալը հոս գործի համար չընդունիր. իր անձնական բնակարանն է։

—Արեւոր նամակ մը պիտի յանձնեմ։

—Որո՞ւն կողմէ։

—Վերառեալին միայն կրնամ ըսել։

Սենեկապանը Ժանի երեսը նայեցաւ չհնչակի և վճռական չեչոով մը յարեց.

—Ձեզի ըսի թէ վերառեալը չընդունիր։ Վարի յարկը դիմեցէ՛ք։

Տիկին Տանարէ դէշ ներընչուժ մը ունեցաւ այն առեն։ Ուշադրութիւն հանեց չգոհ ծալուած յիսուն ֆրանքոց պանքամա մը և անոկապանին երկարեց։ Այս վերջինը չառաւ և կասկածոտ աւ մռայլ դէմքով մը ըսաւ.

—Որո՞ւ անդ կը դնէք զիս։ Դրամ չեմ առներ, ես հաւատարիմ ծառայ եմ տանտիրոջս, և ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։

Ցիսուսի խօսակցութիւնը կարգին յաւասակ կէտ մըն ալ կ'աւելցնէ Մատթէոս, Թէ Ցիսուսի հեռանալ Երկոասաններ, Ցիսուսի երկրորդ գալուստը վերաբեր գալոտան առեն, երբոր Որդի Մարդոյ փառաց աթոռին վրայ իշխանական և դատաղական գործին ձեռնարկէ, Երկոասաններն ալ իրեն հետ մէկտեղ գործակից պիտի ըլլան, և առաքեալ աթոռներու վրայ նստած պիտի դատեն Իսրայէլի տասերկու ցեղերը։ Այս տեղ ալ պէտք չէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։ Որդի Մարդոյ միւռոնգամ գալուն պիտի դառէ բոլոր աշխարհը (Մատթ. Իե. 32) և ոչ Թէ միայն Իսրայէլի ժողովուրդն ասոնք կը տեսնէ, և ոչ ալ հնար է ըսել. Թէ ինքն իրր նախատ հեթանոսները պիտի դառէ. իսկ հրէական ազգն ալ յիշուած է իրր անձնաւորութիւն աւետարանի հաւատարչաց կը տարուի, ոչ մի՛ ոք երբոր ընդհանուր խօսքերով։ Ցիսուս ամէն այնպիսիներուն որ ասէն, եղբայր, քոյր, հայր, մայր, կին, որդի, ագռաւակ և ամենայն ինչ կը թողուն երկնից Արքայութեան սիրոյն, կը խոստանայ Թագաւորութեան հարիւրապատիկը այս աշխարհին մէջ, և յաւիտենական կեանքը հանդերձեալ աշխարհին մէջ։ Որչափ դիւրին է բառացի իմանալ այս ու խարհի յաւիտենական կեանքը, նոյնչափ դժուարին է բառացի իմանալ այս ու խարհի հրաւիրապատիկը։ Որովհետեւ եթէ մէկ ասէնի և մէկ ագռաւակի տեղ, հարիւր ասէն և հարիւր ագռաւակ ունենալ անշնարին չէ, բայց հարիւր մայր և հարիւր հայր ունենալ հնար չէ, հարիւր եղբայր և հարիւր քոյր ունենալն ալ յաւասալի չէ. և հարիւր որդի ունենալն ալ յաւասնատական կը դառնայ։ Ուրեմն յայտնի է, որ ոչ թէ բառացի և նիւթական իմաստ ասլ Ցիսուսի խօսքերուն։

*Ցիսուսի խօսակցութիւնը կարգին յաւասակ կէտ մըն ալ կ'աւելցնէ Մատթէոս, Թէ Ցիսուսի հեռանալ Երկոասաններ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԸ ՍՈՒՐԲ ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՄԵՋ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԸ ՍՈՒՐԲ ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՄԵՋ

Ներկայացնում ենք Հայկական Սովետական Հանրագիտության հիմնադրամի Սուրբ Էջմիածնի մեջ գտնվող շենքերի ընդհանուր տեսքը։

Հիմնադրամի շենքերի շինարարությունը սկսվել է 1967 թվականին։ Ներկայումս ավարտվում են հիմնական շենքերի շինարարական աշխատանքները։ Հիմնադրամի շենքերի համալիրը կազմված է 4 հիմնական շենքերից, որոնցից 3-ը արդեն գործում են։

Հիմնադրամի շենքերի համալիրը կառուցվել է ճարտարապետ Ռ. Իսրայելյանի նախագծով։

Հիմնադրամի շենքերի համալիրի կառուցման աշխատանքներին մասնակցել են Հայկական ՍՍՀ շինարարության նախարարության, Հայկական ՍՍՀ գյուղատնտեսության նախարարության, Հայկական ՍՍՀ կոմունալ տնտեսության նախարարության, Հայկական ՍՍՀ էներգետիկայի և էլեկտրիֆիկացիայի նախարարության, Հայկական ՍՍՀ ներքին գործերի նախարարության, Հայկական ՍՍՀ կապի նախարարության, Հայկական ՍՍՀ ֆինանսների նախարարության, Հայկական ՍՍՀ ֆինանսների նախարարության, Հայկական ՍՍՀ ֆինանսների

ԿԱՊՄ ԵՎ ՍԻՐԱ

ԲՐՈՎ ՍՊԱՍ

ՀԱՄԱՑԱՆՑԱԿԱՆ

Ը.

«Այդ ժամին ձկները ձեզնէ մեզի մի՛ գար, ձեզնէ մեզի մի՛ գար» ըսելով՝ ձկնորսները կ՚ուրախանային, ու ես ալ կ՚ուրախանայի, որովհետև ձկնորսները ինծի կ՚ուտեցնէին, ու ես ալ ուրիշներուն կ՚ուտեցնէի։ Ու ինչպէս ձկնորսները ինծի կ՚ուտեցնէին, ես ալ ուրիշներուն կ՚ուտեցնէի։ Ու ինչպէս ձկնորսները ինծի կ՚ուտեցնէին, ես ալ ուրիշներուն կ՚ուտեցնէի։